

میز، مرز من و مردم نیست

۱ خرداد ۱۴۰۵ ساعت ۲۰:۳۰

فرمانده سپاه منطقه ۸ و جانشین قرارگاه حمزه بود. نشد یکبار در «قرارگاه حمزه»، او را پشت میزش ببینم. اگر هم کاری با او داشتم یا می آمد بیرون از اتاق و به کارم رسیدگی می کرد یا اگر هم داخل اتاقش می رفتیم، از پشت میز کارش بلند می شد و می آمد این طرف میز و خیلی راحت کنارم می نشست و صحبت می کردیم.

خاطره ویژه از شهید محمد بروجردی

فرمانده سپاه منطقه ۸ و جانشین قرارگاه حمزه بود. نشد یکبار در «قرارگاه حمزه»، او را پشت میزش ببینم. اگر هم کاری با او داشتم یا می آمد بیرون از اتاق و به کارم رسیدگی می کرد یا اگر هم داخل اتاقش می رفتیم، از پشت میز کارش بلند می شد و می آمد این طرف میز و خیلی راحت کنارم می نشست و صحبت می کردیم.

تعجب کرده بودم که این چه جور مدیری است که هیچ وقت پشت میزش نیست. با خودم گفتم که حتماً با من اینطور. خلاصه احترام ما را نگه می دارد. چند وقتی به کارهایش دقت کردم تا جواب سوالم را پیدا کنم و بفهمم که فقط با من چنین کاری می کند یا با بقیه مراجعین هم این طوریست. متوجه شدم آقای بروجردی با همه همین شکلی تا می کند، یعنی اصلاً پشت میز به کارهایشان رسیدگی نمی کند.

بالاخره یک روز دلم را زدم به دریا و با خجالت پرسیدم: حاج آقا! چرا شما با ارباب رجوع پشت میزت برخورد نمی کنی؟ با خنده گفت: «برادرمن! میز ریاست یک حال و هوای خاصی دارد که آدم را می گیرد. پشت آن میز من فرمانده و رئیس و مخاطبم، ارباب رجوع است. من می آیم این طرف و کنار مردم می نشینم تا توی آن حال و هوای خاص با آنها برخورد نکنم. این طرف میز من برادر مردم هستم و مثل یک برادر به مشکلاتشان رسیدگی می کنم.»

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۲۹۵۲/میز-مرز-من-و-مردم-نیست>